

чаянъ човѣкъ иска да се удави, първо трѣбва да се запита, каква тежестъ носи: соль или вълна? Ако носи соль или захаръ, нека се хвърли въ водата. Тежестъта му ще се стопи, ще олекне, и той ще излѣзе на повърхността на водата. Обаче, ако носи чувалъ съ вълна, по-добре да не прави такъвъ опитъ. Ако се хвърли въ водата, вълната ще се намокри, ще стане два пѣти по-тежка, а той ще потъне.

Съвременнитѣ хора често се страхуватъ отъ нѣща, които не сѣ много страшни. Една мисль, запримѣръ, може да плаши човѣка или съ външната си форма, или съ съдържанието си. Ако само по форма е страшна, а по съдържание не е, трѣбва ли да се страхувате? Или, ако по съдържание е страшна, а по форма не е страшна, пакъ не трѣбва да се страхувате. Страшна е мисльта, когато и по форма, и по съдържание внася нѣщо страшно въ човѣка. Запримѣръ, дойде нѣкой човѣкъ въ дома ви, съ меча кожа наметнатъ, и вие веднага хуквате навънъ. — Защо? — Мечка влѣзла въ дома ви. Не бѣгайте, това е вашиятъ приятелъ, който се шегува съ васъ. Той е страшенъ по форма, но не и по съдържание. Какво ще кажете, ако видите, че на леглото ви се прострѣла една голѣма змия? Ако сте страхливи, ще изживѣете ужасъ. Обаче, ако не сте страхливи, ще се приближите внимателно до змията, ще я пипнете и ще разберете, че тя не е жива. Значи, нѣкой вашъ близъкъ турилъ една